

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LVIII. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere
ei. Psal. 88. v. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

ecce ! extremum periclitanti Sigridi auxilium tandem tulit, juvenis quidam Princeps, Henricus nomine, ipsius Suecorum Regis filius, eamque, non sine miraculo, in vitâ disponente Numine conservavit. Periculo erepta, ac ob gravem cum morte luctam, plus solito, ad capiendam nocte quietem disposita, incognitam quandam personam sibi apparentem habuit, hiscè eam verbis alloquentem: *Salva evasisti Sigridis: veruntamen non aliam ob causam, quam propter bonum illud, quod geris in utero.* Porro hæc proles alia non erat, quam dilecta DEI famula, S. Birgitta, quam cum paullo post feliciter enixa fuisset, Sacerdos quidam singulari Sanctitate celebris, sedentem in clarâ nube Virginem conspexit, librum manibus tenentem, vocemque audijt, hæc nuntiantem: *Nata est Birgero filia, cujus vox mirabilis, per universum audietur orbem,* quod quam in Birgittâ jugiter fuerit adimpletum, pauci ignorant.

Quod si misericordissima DEI

manus, adeò Sigridem protegere, ac in vitâ servare voluit, præcisè propter filiam, quam materno sub corde gerebat, & quæ Sancta aliquando mulier, ac perfectum virtutis exemplar alijs futura erat, quantò magis credere oportet, Altissimum, potentî suo brachio, MARIAM à diro culpæ originalis naufragio conservasse, quæ non tantum virtutum omnium perfectissima magistra, sed & Mater olim Filij sui Divini futura, mundo exoptatissimam hanc Prolem, nostræ salutis pretium, progignere debebat? *Scriptit de Sigride Surius, Ribadeneira, & alij, in vitâ S. Birgittæ, ad diem 8. Octobris.*

§. 7. Anagramma.

Vna nItIDA, pVrè Con- 399
Cepta Mater.

Salve, ô unica nitida gemma, pura Mater!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LVIII.

§. I. Scriptura.

400. InIMICVs In DeIparâ non profICIens.

Pfal. 88. v. 23. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Quod in servi quondam sui, Davidis Regis, favorem Dominus pronuntiavit, dicens: *Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei,* hoc idem in Ancille suæ, MARIE, singulare privilegium Sanctissima Trinitasjam ab æterno pronuntiâsse videtur: *Nihil proficiet inimicus in eâ,* id est, quamvis

omnem sit moturus lapidem tartareus inimicus, ut hanc in suam aliquando potestatem redigere queat, per peccatum aliquod, saltem originale, vel ad instans, *nihil tamen proficiet in eâ,* imò supernâ quâdam virtute perterritus, maledictus hic iniquitatis filius, *non apponet nocere ei,* quæ innocentissimo Numinis Filio in Matrem præparata, hoc ipso, ab omni omnino peccato Divinitus est præservata. Hoc jugiter præsensisse videtur Purpuratus Vates illis verbis: *Super Aspidem, & Basiliscum ambulabis, & conculcabis Leonem, & Draconem,* in Beatissimâ enim Virgine non solum nihil profecit Leo, & Draco actualium peccatorum, sed nec *Aspis*

Aspis, & Basiliscus, quibus originale peccatum adumbratur; quia sicut *Basiliscus* serpentum Rex, & caput est (ut indicat ipsum Nomen græcum, ex quo latinum deductum est) qui solo oculorum aspectu etiam ex distanti loco homines occidit, ita peccati originalis teterrimus Basiliscus, ex distanti illo Paradisi loco, per Adami oculos, velut per cancellos, in nos prospiciens, pestiferâ fascinatione lethaliter nos omnes infecit! solâ tamen MARIA exceptâ, in quâ nihil profecit inimicus. Nec adeo mirum, tantum fuisse Virgini robur, ad resistendum illi, cui totus resistere orbis non valebat; sciendum enim, ab eodem specialissimè fuisse adjutam, qui Davidi, ne proficeret in eo inimicus, adiutorium præstitit, quando nimirum in eodem Psalmo ait: *Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confortabit eum.* ubi potentissimi hujus adiutorij effectum è vestigio subjungens, ait: *Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei.* sic enim verò eadem quoque manus auxiliabatur *MARIÆ*, Divinâ bonitate ejusdem Conceptioni auspiciatissimæ manum misericorditer supponente, ut verificatum fuerit illud, quod idem Prophetæ Regius alibi prædixit: *cum ceciderit, non collidetur, quia Dominus supponit manum suam.* sic, inquam, brachium quoq; Divinum confortabat eam: *Fecit enim potentiam in brachio suo Altissimus, Matrem à dirâ infernalis inimici potentiâ penitus eximendo: ut ju-remeritò S. Germanus scriptum reliquerit: Omnia in Virgine sunt admirabilia, & vires nature excedentia, in quâ DEUS suam exercuit potentiam.* Hinc non immeritò Cupressò assimilari poterit Virgo Beatissima; quemadmodum enim arbor ista ridet ventos, nullusque ei Aquilo nocere potest, sic licet primo illo Conceptionis momento, in *MARIÆ* exitium Euris, Notusque ruerint, & conspirârint (diabolum intelligo, & peccatum Origi-

nale) nihil tamen proficiebant, nec ullâ ei ratione nocumentum inferre poterant. Verbo: Cupressus *MARIA* fuit; sicut enim, teste S. Ambrosio, *solan hanc Arborem ventus nunquam despoliat, sola nunquam veteri exuitur amictu;* sic Virgo Beatissima nunquam gratiæ honore despoliata, vel primo charitatis amictu exuta fuit. Sic nimirum omnis infernalis inimici conatus in *MARIA* erat irritus, nec proficere in hac solâ quidquam poterat ille, qui tantam aliquandò stragem toti reliquo humano generi intulit: *Congruerat nimirum (ut Seraphicus ait Bonaventura) ut Virgo ita vinceret diabolum, ut neque ei succumberet ad modicum. Nec sustinebat justitia, juxta S. Cyprianum, ut vas illud electionis communibus lacefferetur injurijs, quoniam plurimum à cæteris differens, naturâ communicabat, non culpâ.* Cessate ergo, *Marianæ* innocentia, si qui superestis, inimici! cessate, & erubescite, quotquot *MARIAM* peccatricem statuitis, qui tam sinistrè de ejus meritis loquimini, honorem ejus adeo turpiter denigratis, de privilegijs illius controversiam prorsus inutilem movetis, qui Conceptionem ejus Sanctissimam tam scedis originariæ labis maculis conspurcare intenditis, denique innocentia ejus jura tam indignè, blasphemèque calumniâmini, iterum dico, cessate! *nihil enim proficietis in eâ, cum & ipse tartareus iniquitatis filius, nil in illâ proficiens, non apposuerit nocere ei.* Tu verò mulierum validissima, orci terror! nos, tuæ Sanctissimæ, ac ab omnî labe alienissima Conceptionis juratos propugnatores, vicissim fortiter defende! effice, ut nullo momento proficiat imposterum inimicus in nobis, aut Filius iniquitatis apponat nocere nobis! verbo: fideles tuos, tuæque præ omnibus reliquis, innocentia devotos, maternâ pietate, *ab hoste protege, & horâ mortis suscipe.*

Serm. 4.
in Pf. 118.

In 3. Sent.
dist. 3. p. 1.
a. 1. q. 1.

L. de card.
Christi
oper. c. de
Nat.

Ecclesiâ.

* * *

§. 2. *Authoritas.*401. IDIota, VoLens ab origInALI
ILLibataM.

1. *Tota pulchra es MARIA, tota pulchra es in tuâ Conceptione, quia ad hoc solum effecta, ut esses Templum DEI altissimi. De contempl. B. V. c. 2.*
2. *Nullo genere vacasti virtutum, O Virgo gloriosissima! non in parte, sed in toto, & macula peccati, sive originalis, sive actualis, sive mortalis, sive venialis non est in Te, nec unquam fuit, nec erit, sed adest omnis gratia naturalium bonorum, spiritualium charismatum, & caelestium donorum. Ibid.*
3. *Tuae gloriose animæ nihil unquam affuit turpitudinis, vitij, aut peccati, & nihil defuit spiritualis pulchritudinis, gratia, & virtutis. Ibid.*
4. *Angelica natura peccato vacillaverant, ideo Te gloriosam Virginem MARIAM edificavit, in domum solidam, & fortem, quæ nullo modo vacillare posset. Ibid.*
5. *Excidit columnas septem, ad te fortiter, & sublimiter sustentandam. septem columnæ, quibus firma semper stetisti, sunt septem dona Spiritus Sancti, quæ requieverunt in te, & nunquam te deseruerunt, per quæ stetisti firmiter, & perseveranter in omni gratiâ. Ibid.*
6. *Invenisti gratiam Caestem, quia fuerunt in Te ab originali labe præservatio, Angelica salutatio, Spiritus Sancti supervenientis obumbratio & Filij conceptio. De eadem contempl. c. 6.*

§. 3. *Ratio.*402. MaLæ FIDeI, InVtILIs
præsCripTio.

SI Beata Virgo in aliquo instanti contraxisset peccatum originale, diabolus eam verè possedisset, & contra eam præscripsisset, quia homo per peccatum grave possidetur à diabolo. Sed Beata Virgo nunquam potuit possideri à diabolo. Ergo etiam nun-

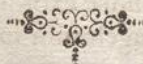
quam potuit contrahere peccatum originale. Min. Prob. juxtâ Regulam illam Juris in Sexto. *Possessor malæ fidei ullo tempore non præscribit, adeoque nec verè possidet.* Atqui dæmon semper fuisset malæ fidei possessor. Ergo MARIA nunquam potuit ab illo possideri. Min. Prob. Ille est malæ fidei possessor, & consequenter nec præscribere potest, contra quem semper possum afferre justam & legitimam exceptionem, de tradendâ mihi re, cujus possessio ad me spectat: Sed DEUS potuisset semper excipere contra diabolum, de tradendâ sibi Beatissimâ Virgine, cujus dominium semper ad eum pertinuit, juxta illud Scripturæ: *Dominus possedit me ab initio viarum suarum.* Ergo dæmon semper fuisset malæ fidei possessor, respectu Beatæ Virginis, & inutiliter præscripsisset.

§. 4. *Historia.*

argVmenta sIne peCCato Con-403
ceptæ Contraria, a SCoto
foLo resoLVta.

INstituenda erat, Anno Millesimo Trecentesimo, Parisijs in Galliâ, solennis Disputatio, ad investigandam veritatem, ac fundamentum immaculatæ Conceptionis, idque negotium imponebatur Viro Clarissimo, Joanni Duns, Franciscano, jussu Sedis Pontificiæ, cujus Legati, præter magnam Doctissimorum Virorum multitudinem, & ipsi pariter, suâ præsentia, Actum condecorabant. Approperans ergo jamjam decertatoriæ arenæ Scotus, cum fortè oculos in altum elevasset, vidit, supra portam Aulæ Accademice, marmoream Virginis Deiparentis imaginem, coram quâ flexis mox genibus, auxilium humiliter postulavit, feliciterque obtinuit; Vix enim succinctam illam, sed maximæ virtutis Oratiunculam: *Dignare, me laudare te, Virgo sacrata! da mihi virtutem contra hostes tuos!* finierat: cum ecce! immobilis aliàs

aliàs, ex duro lapide, statua caput inclinare, exauditamque orationem, ac Victoriã mox subsecuturã, spectantibus pluribus, præsignificare. Et sanè, tam ardentè Disputationem sibi impositã Scotus & cæpit, & prosecutus est, ut ducẽta Adversariorum argumenta, in contrarium objecta, satis gravia licet (velut alter Samson, funes à Dalilã applicatos) dexterrimè resolverit, cunctis, in hoc negotio, illud clarè observantibus, quod Matth. 10. v. 20. scriptum: *Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spiritus Sanctus, qui loquitur in vobis.* Hinc mirum videri minimè debet, quòd unus ex adstantibus, qui in maculam hætenus constanter inclinaverat, totaliter convictus, altum præ admiratione exclamavit: *Tu es ex tribus unus, aut Angelus de Cælo, aut Diabolus ex inferno, aut certè Scotus de Duno.* Cæterum vix finis Disputationi huic gloriosæ erat impositus, cum integra paullo post Sorbona, præcipua illa Parisiorum Universitas, solennè sese juramento obstrinxit, omnibus imposterum viribus, immaculatam MARIAM defendere, quam aliæ postmodum Universitates complures (quas inter non ultimum certè locum obtinet Alma, & Archi-Episcopalis Universitas nostra Salisburgensis) laudabilissimè sunt secutæ. Imago autem supradicta, in hodiernum adhuc diem, inclinato capite conspicua, in memoriam insignis miraculi, asservatur, Scotus verò; haud immeritò, subtilis exinde Doctõris sibi Nomen promeruit. *Poierus Soc. J. in tripl. Coron: Vrg. tract. 1. c. 3. stellâ 7. Barry 8. vâ Novemb. fol. 570. & alij.*

§. 5. *Symbolum.*

frVltra Laborat affIngens 404.
CVLpaM DeIparã.

Sisypho, quid tantam frustra super ardua molem
Volvere præendis? quò magis alta, ruet.
Desine sic lapsam nãvo maculante MARIAM
Dicere: nĩ cesses, fractior inde cades.

Qui voluit lapidem, revertetur ad eum.
Prov. c. 26. v. 27.

§. 6. *Antiquitas.*

DraCo, ab AtILlo RegVLO 405.
pereMptVs.

Relatum à Scriptoribus habetur, in Africã, apud Bagradam Flumen, tantæ magnitudinis anguem, seu potiùs Draconem delituisse, ut Atilij Reguli, insignis Romanorum Belli-Ducis exercitum, non tantum usum Amnis, ad extinguendam frigidã sitim, longo tempore prohibuerit, verum etiam plurimos jam bellatores, aquam hausturos, partim hiantè rictu devoravit, partim diris caudæ voluminibus implicatos, morti tradiderit. Non poterat tanta Belluæ immanis atrocitas diu Regulum latere; hinc quamprimùm id cognovit, generoso prorsus ausu, validam militum manum in bestię conspectum addu-

B b 3

cens,